

Yeni Ahit, çeşitli antik tanrı dinlerinin hikâyelerinden oluşan bir senkretizmdir (inanç karışımı):

HORUS	5,000 YEARS AGO	BORN OF A VIRGIN STAR IN THE EAST WALKED ON WATER HEALED THE SICK RESTORED SIGHT CRUCIFIED DEAD FOR 3 DAYS RESURRECTED		
MITHRA	3,200 YEARS AGO	BORN OF A VIRGIN BORN ON DECEMBER 25 STAR IN THE EAST HAD 12 DISCIPLES PERFORMED MIRACLES DEAD FOR 3 DAYS RESURRECTED		
KRISHNA	2,900 YEARS AGO	BORN OF A VIRGIN STAR IN THE EAST PERFORMED MIRACLES CALLED "SON OF GOD" SON OF A CARPENTER RESURRECTED		
DIONYSUS	2,500 YEARS AGO	BORN OF A VIRGIN BORN ON DECEMBER 25 TRAVELING TEACHER TURNED WATER INTO WINE CALLED "HOLY CHILD"		
JESUS CHRIST	2,000 YEARS AGO			

ALL OF THE ABOVE

Metin ne yazık ki biraz okunaksız; muhtemelen defalarca kopyalanmasından dolayı. Bu nedenle burada biraz daha net bir şekilde – ve mantıklı bir şekilde hemen aşağıda – çevrilmiştir. Öyleyse

5000 yıl önce HORUS:

- # bir bakireden doğdu
- # Doğu'nun yıldızı
- # su üzerinde yürüdü
- # hastaları iyileştirdi
- # körlerin gözlerini açtı
- # çarmıha gerildi
- # üç gün ölü kaldı
- # ölümden dirildi.

Ve benzer şekilde

3200 yıl önce MITHRAS
KRISHNA, 2900 yıl önce
DIONYSOS, 2500 yıl önce;
İran'dan, Hindistan'dan,
Yunanistan'dan

Bence İsa'yla ilgili tek "gerçek olay" çarmıha gerilmesidir. Ve "onlar" da diğer olayları bunun etrafında "uydurmuşlardır".

Bakireden doğuşundan "Tanrı'nın Oğlu'nun ölümden dirilişine" kadar tüm bu tanrı efsanelerinin İsa'ya da uyması bir tesadüf olamaz; bu kadar çok tesadüf imkansızdır. Bu özet (bir Amerikalı arkadaşımın aldığı) içinde, İsa'nın havarileriyle ekmek

ve şarap eşliğinde yaptığı Son Akşam Yemeği'nin aslında hiç gerçekleşmediği, bunun Mithra kültünden alınmış bir unsur olduğu bile belirtilmiyor. Orada da ekmek ve şarap eşliğinde böyle bir veda yemeği vardı. Bütün bunlar, İncil'den bildiğimiz şekliyle İsa'nın biyografisinin, bilinçli ve son derece yapay bir uydurma olduğunun açık bir kanıtı değil mi? Peki neden ve kim tarafından?

Yeni Ahit bir uydurma mı? 2000 yıl önce gerçekte neler oldu?

İsa kesinlikle yaşamıştır ve çarmıha gerilmiştir. Ancak, bakireden doğuşundan dirilişine kadar (bkz. özet) tüm bu tanrısal hikâyelerin İsa'nın başına da gelmiş olması için o kadar çok tesadüfün bir araya gelmesi imkânsızdır; dolayısıyla bunlar ona atfedilmiştir. Peki, kim böyle bir şey yapar? İsa'nın takipçilerinin böyle bir şey yapması olası değildir; onlar daha çok, gerçekte olanları olabildiğince doğru bir şekilde yazarlardı.

Bu nedenle, İsa'nın düşmanlarının ona bu hikâyeleri uydurmuş olması çok daha olasıdır; bunlar, onu çarmıha geren çevrelerin aynısıdır. Elbette bu çok kurnazca yapıldı.

Peki neden? Bilgisayarlardaki sorunu biliyoruz: Bir şeyi silseniz bile o hâlâ oradadır – bir sabit disk ancak üzerine başka bir şey yazıldığında tam anlamıyla silinmiş olur. İsa'nın durumunda da durum böyleydi: Ona yeni bir hikâye uydurulması gerekiyordu. Bu, teologların Paskalya öncesi İsa ve Paskalya sonrası İsa'dan bahsederken söyledikleriyle de örtüşüyor; yani Paskalya öncesi İsa'nın, yani sözde dirilişten önceki İsa'nın, dirilişten sonraki İsa'dan tamamen farklı bir kişi olduğu. Ve burada bu durum bir kez daha çok net bir şekilde ifade ediliyor: Paskalya sonrası İsa, Paskalya öncesi İsa'yı, yani gerçek İsa'yı mümkün olduğunca mükemmel bir şekilde ortadan kaldırmak amacıyla – erken dönem İsa takipçileri arasına kendini havari ilan ederek sızan Pavlus'tan yola çıkılarak – bilinçli bir uydurmadır.

Peki gerçek İsa neden ortadan kaldırılmalıydı?

Özellikle o dönemde kadınlara karşı tutum kesinlikle suç niteliğinde olmalıydı: Daniel Kitabı'nın ekinde yer alan Susanna hikâyesinde, kadınların cinsel ilişkiye zorlandığını – ve hatta fuhuşa sürüklendiğini – öğreniyoruz: O dönemin iki tanık kuralına göre (“Ya bizimle cinsel ilişkiye girersin ya da başka bir erkekle cinsel ilişkiye girdiğini gördüğümüzü ihbar ederiz, o zaman idam edilirsin”), iki erkek bir kadına, cinsel ilişkiye ya da fuhuşa razı olmazsa onu ihbar etmekle tehdit ettiğinde (her zaman bir bahane bulunur!), o zaman çoğu kadın seks yapmaya razı olmuş olmalıydı, çünkü yaşamayı tercih ediyorlardı – ve üstüne üstlük kendilerini günahkar olarak da hissediyorlardı.

İsa, halka açık konuşmalarında gerçek suçluları ifşa etmiş, tüm suçlamaların uydurma olduğunu – ve asıl suçluların en büyük suç enerjisine sahip erkekler olduğunu ortaya koymuştu.

Ve onlar elbette bunu kabullenmediler – ve İsa'nın asılsız suçlamalarla ortadan kaldırılmasını sağladılar.

Ancak daha fazlasını “1. Bölüm”de görebilirsiniz! Ve “2. Bölüm”de, İsa'nın bu adanmışlığının günümüze nasıl yansıtıldığını öğreneceksiniz; çünkü kadınlara karşı tutumda pek bir şey değişmedi – sadece farklı!

Yazar, diplomalı bir teolog (Katolik) ve emekli meslek okulu din öğretmenidir.

www.michael-preuschoff.de, E-Mail: hpreuschoff@gmx.de

Sevgili Santiago Yolu (Camino de Santiago) yolcusu!

Kadim zamanlardan beri hac yolculuğunun amacı, sadece yürüyüp Santiago'ya varmak değil, aynı zamanda eve döndüğünde hayata geçirilebilecek yeni fikirler keşfetmektir. Bu broşürdeki fikirlerin gerçekten üzerinde düşünmeye değer olduğuna inanıyorum!

Bunun yanı sıra, Kuzey Ren-Vestfalya (Almanya) Eyaleti Eğitim Bakanı Sayın Ina Brandes'e yazılmış bir AÇIK MEKTUP da ekte yer almaktadır:

Okullardaki cinsel eğitimde aşırı kadın düşmanlığı ve kadınları hor görme tutumuna karşı; bunun yerine "kadınlara değer veren (filojinik) cinsel kendi kaderini tayin hakkı" çağrısı!

12 Temmuz 2026

Sayın Bakan Brandes!

Lütfen ektteki WELT gazetesinden alınan makalenin 10. sayfasına bir göz atın; bu gazete aslında kadın düşmanı ya da kadınlara karşı hor gören bir yayın olarak görülmez. Kadın düşmanlığı ve kadınlara karşı hor görme, toplumumuzda gerçekten de yer almamalıdır – ne yazık ki durum tam da böyledir, hem de ne kadar! Sadece bir kez dikkatlice bakmak yeter!

Peki, WELT gazetesindeki bu yazıda, kızların cinsel ilişkiye başlamamalarının nedeni olarak kendilerini çok genç hissetmeleri ve çok utangaç olmaları gösteriliyorsa, bunun başka ne anlama gelebilir ki? Asıl nedenin, doğal bir ahlaki duyguya sahip olmaları ve bu cinsel ilişkinin ahlaki duygularına aykırı olacağı için başlamamaları olduğu (sürtük, aptal ve ucuz “seks objesi” olmak istememeleri) ihtimalini, istatistikçiler ve editörler açıkça hiç hayal edemiyorlar: Yani, bu kişilerin tutumu, kızların yüksek ahlaki değerlere sahip olmaya hiç muktedir olmadıkları yönündedir – çünkü onlar çok aptal ve içgüdüleriyle hareket eden varlıklar oldukları için, böyle bir ahlak anlayışına sahip olma yeteneği baştan reddedilmektedir – kadınlara karşı daha fazla aşağılama olamaz! Ve bu sadece WELT gazetesinin tutumu değil, şu anda kültürümüzde kızlara karşı genel bir tutum gibi görünüyor. Ve böyle bir tutum varken, işlerin nasıl farklı yürüyebileceğine dair kavramlar üzerinde düşünmeye ve bunları geliştirmeye elbette hiç gerek yok – çünkü baştan bellidir ki, bu “aptal ve içgüdüleriyle hareket eden kızlar” için zaten bir işe yaramaz. Bu yüzden bugün cinsel eğitim derslerinde sadece hamile kalmamak ve cinsel yolla bulaşan hastalıklara yakalanmamak için hapları ve prezervatifleri nasıl kullanacaklarını öğreniyorlar – ve din de zaten her şeye göz yumuyor ve sadece kaderlerinde yazılı olan dürtüsel davranışlarının sonuçlarıyla başa çıkamayanlara Tanrı'nın bağışlamasını ve merhametini vaaz ediyor. Gerçekten de, makul bir pedagoji konusunda yetersizlikten nasıl olumlu bir pedagojik hedef yaratılabileceğini gösteren harika bir pedagoji!

Bu kavramla bugün, 10–15 yaşındaki çocukların öğretmeni olmayı ne kadar çok isterdim, hayal edebiliyor musunuz? Yetişkinlerin ve özellikle de günümüzün cinsel eğitimcilerinin zihniyetinin arka planında yatan şeyi, ortalığı iyice karıştırmak (günümüzün cinsel eğitimi, Kızılar ve Yeşiller'den kaynaklanmıyor mu?). Bu

zihniyetin arka planı, tamamen kurumsallaşmış bir kadın hor görme (ya da daha doğrusu “kız çocukları hor görme”) değil mi – ve bu nedenle kimse, kızların doğal ahlaki duygusunu çekici bir konseptle mantıklı bir temele oturtmaya çalışmıyor ki, böylece onlar da bunu seve seve yaşayabilsinler ve erkek dünyasını da etkileyebilsinler – ve böylece nihayet dünyamızı gerçekten iyi yönde kökten değiştirebilsinler?

Metni ekliyorum, başka türlü de olabilir! Bu metinde, gençlerin bunu nasıl daha iyi yapabileceklerine dair bir alternatif de anlatılıyor. Ve bu konseptin pratikte çekici olması ve işe yarayabilmesi için böyle bir alternatif kesinlikle gereklidir!

Bu arada, şimdiye kadar o kadar da başarısız sayılmam: Eski bir (Türk) öğrencim, başarısız evliliğinin ardından beni hatırladı; insan ilişkilerindeki ahlakı herhangi bir dinin tipik düşmanlıklarına dayalı değil, akıl üzerine kurmak istediğimi hatırladı, ve kızının (13) kendisinin olduğu gibi din yüzünden zihni bozulmamasını istiyor – ve kızla birlikte bir şeyler yapıp, akıl temelli bir ahlakın ne kadar güzel olduğunu görmesini istiyor.

Ve burada, kendini Hristiyan olarak adlandıran bir partiye üye olan bir Kültür Bakanı'nın görevi olmasaydı, ve okul müfredatları üzerinde etkisi olan bir partiye mensup bir Kültür Bakanı'nın görevi, bunları değiştirmek değil mi? Çünkü Hristiyan kiliseleri bunu yapamaz; zira onlar, tanrı mitleri ve dogmalarında, ayrıca Tanrı'nın bağışlamasını ve merhametini duyurma şeklindeki iş modellerinde saplanıp kalmışlardır.

Belki bir forum düzenleyebilir misiniz ki ben de orada soruları yanıtlayabileyim? (Ancak katılımcıların bu metni okumasını ve ardından “soru-cevap” kısmına geçilmesini isterim.)

Her halükarda, bir şeyler yapmamız gerektiğini düşünüyorum – hem de acilen! Elbette başka yerlerde de deniyorum, yani diğer partilerde, hatta AfD'de bile <şimdiye kadar kimse yanıt vermedi> – ancak CDU'yu göz ardı etmek istemiyorum. Çünkü CDU, aslında bu konuyla ilgilenen toplumsal güç olmalı!

Bir yanıt alırsam sevinirim.

Saygılarımla

Hristiyan inancımızın bu meseleyle nasıl bir bağlantısı olduğunu görmek için lütfen "2. Bölüm"ü (Element 2) —en azından giriş kısmını— da okuyun.

"Açık mektup"a gelince: Çok önemli bir konuya değinmesine rağmen mektubun doğrudan çöpe gitmesini önlemek amacıyla, kopyalarını çeşitli medya kuruluşlarına ve kiliselere (sadece birkaç örnek vermek gerekirse!) göndereceğim.